Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 08/11/2018 a les 19:00

Joan Barbé (Projecte Mut): «Musicar aquest poema és un petit homenatge a la nostra terra i a la nostra gent»

Aquesta setmana Enderrock entrevista els cinc finalistes al Premi Miquel Martí i Pol del Certamen Terra i Cultura 2018

Projecte Mut | Michal Novak

Parlem amb Joan Barbé, líder de **Projecte Mut** i autor de la música del poema "Ball Pagès" de Marià Villangómez, un dels cinc poemes finalistes al Premi Miquel Martí i Pol 2018 que organitza el Celler Vall-Llach. El jurat es reunirà dissabte 10 de novembre, i la seva decisió es farà pública el dimarts 13 de novembre.

Què has trobat en aquest poema de Villangómez?
He trobat el que sovint trobem en els seus poemes: una descripció sorprenentment gràfica, mitjançant les paraules, de paratges que dibuixen minuciosament l'entorn, majoritàriament i com en aquest cas, de la nostra illa d'Eivissa.

Què et va inspirar la lletra del poema?
La lletra parla sobre la dansa tradicional pitiüsa, anomenada "Ball pagès" (d'aquí ve el títol del poema), i en llegir-la em vaig adonar de seguida que no només descrivia la dansa en si mateixa, sinó que també ho feia amb tot el procés festiu previ i posterior al moment de realitzar-la, tota una

litúrgia ancestral que encara es manté viva, d'alguna manera, en els nostres dies.

Què heu volgut fer, musicalment, amb la vostra musicació de tall celta i pop?
Més que portar aquesta poesia a cap estil musical en concret, la nostra idea sempre que musiquem algun poema és, sobretot, intentar que els missatges de música i lletra vagin de la mà, deixar que la poesia sigui la que ens digui com ha de ser la música que l'acompanya. En aquest cas concret, la musicació comença amb un ritme de bateria que imita "Sa llarga", un dels ritmes principals que es toquen amb el tambor pagès, la flauta i les castanyoles per acompanyar el ball pagès. Extramusicalment, és un petit homenatge a la nostra terra i a la nostra gent, i una humil manera d'explicar als que no coneixen tant la nostra cultura una part important del nostre folklore que encara sobreviu a dia d'avui.

Heu musicat altres poemes abans. Què us agrada de fer-ho?
Hem musicat 25 poemes al llarg de la nostra trajectòria, que precisament va començar amb un disc que es va dir *Poèsica* (autoeditat/Picap, 2010), per la mescla de poesia i música que va ser vital per al naixement de **Projecte Mut**. "Ball pagès" és el quart poema de Villangómez que musiquem, segurament perquè sempre trobem algun text seu que té molt a veure amb nosaltres i que ens és relativament fàcil de musicar.

Teniu alguna anècdota que vulgueu destacar de la vostra relació de música amb poesia?
L'anècdota més destacable és també la més repetida, i és que sovint sorprèn la gent el fet que moltes de les nostres poesies musicades fugen de l'estereotip de cançó relaxada, introspectiva i pausada, ja que hem intentat sempre que les nostres musicalitzacions de poesies s'integrin dins el nostre repertori, que és majoritàriament festiu i alegre, com és el cas concret d'aquesta cançó, "Ball pagès", precisament.

Què valores d'un poema i què d'una cançó?
El primer? Que emocionin, tant d'un poema com d'una cançó. Que quan l'obra t'arribi et remogui coses dins teu, aquí és on hi ha la màgia. Nosaltres contem com a gesta que gràcies a les nostres poesies musicades milers de persones (sobretot nens i nenes) de les nostres illes coneixen, gaudeixen i perpetuen la vida d'aquests poemes, i això per a nosaltres és un fet impagable que justificaria per si mateix la raó d'existir de **Projecte Mut**.